

F-16 pilotenopleiding Luke Air Force Base

Noem de naam 'Luke' en er verschijnt een glimlach op het gezicht van vele (ex) F-16 piloten. Zij zullen je vertellen dat dit de plaats was, waar het allemaal begon. Hier maakten ze hun eerste vlucht in de machine die voor hen de reden was om piloot te willen worden: de F-16 Fighting Falcon.

Op het door de zon verwarmde beton van deze beroemde luchtmachtbasis voelden ze voor het eerst de ongelooflijke kracht van de Pratt & Whitney F-100 motor. Rond Luke Air Force Base kun je supersonisch vliegen, met hoge snelheid op lage hoogte over het land jagen en live-bommen afwerpen. De F-16 is een zeer krachtige machine die een krijgsmacht luchtoverwicht oplevert. En dat is wat piloten leren op Luke Air Force Base: het verkrijgen van airpower superiority in oorlogsgebieden. Alle USAF piloten komen van de F-16 academie op Luke AFB. Sinds de introductie van de F-16 in de Amerikaanse luchtmacht in 1979 zijn veel F-16 piloten opgeleid. In de piektijd van de F-16, het begin van de jaren 90 van de vorige eeuw, hadden de United States Air Force, Air Force Reserves en Air National Guard meer dan 1.800 F-16's in hun inventaris!

Geschiedenis Luke AFB

Luke AFB ligt bij Phoenix, in de staat Arizona, en is genoemd naar een van haar beroemde inwoners: piloot 2e Luitenant Frank Luke jr., een ace uit de Eerste Wereldoorlog. Frank Luke werd geboren in 1897 en werd na zijn opleiding tot piloot in maart 1918 naar Europa gezonden. Hij scoorde 18 lucht-overwinningen, waarvan de meeste tegen de Duitse observatieballonnen. Daarmee verdiende hij de bijnaam 'Arizona Balloon Buster'. Frank Luke werd gedood op 29 september 1918, nadat hij was neergeschoten met zijn Spad boven Frankrijk. Hij de overleefde de crash weliswaar en doodde nog een aantal Duitse soldaten op de grond, maar werd uiteindelijk neergeschoten door de vijandelijke troepen. 2e Luitenant Frank Luke werd geëerd met de Medal of Honor. Tijdens de Tweede Wereldoorlog wordt Luke AFB de grootste opleidingsvliegbasis ter wereld. Beroemde vliegtuigen, zoals de P-40

Warhawk, P-47 Thunderbolt en P-51 Mustang vulden de lucht boven Arizona om piloten te trainen. Na de Tweede Wereldoorlog werden er piloten opgeleid voor de F-84C Thunderjet en F-100 Super Sabre. Air Training Command stationeerde de F-4C Phantom op Luke AFB onder commando van de 58e Tactical Fighter Training Wing in 1969. De wing was ook thuisbasis voor de Duitse F-104 Starfighter opleiding en had een squadron gestationeerd op het nabijgelegen Williams AFB, dat met de T-38 Talon vloog.

Eagles and Falcons

In november 1974 werd het eerste F-15A Eagle squadron geactiveerd op Luke. In 1976 en 1977 werden er nog 2 squadrons met F-15A's opgericht. Op 25 augustus 1979 kwamen deze 3 squadrons, 550, 461 en 426 Tactical Fighter Training Squadron, onder bevel van de 405th Tactical Training Wing van Tactical Air Command dat ook op Luke was gehuisvest. In 1981 werd de eerste F-15C's naar Luke gevlogen om de A-modellen te vervangen. De eerste F-15E Strike Eagle trainingsvluchten vanaf Luke vonden plaats in juli 1988. Toen USAF het 'one base-one wing' beleid introduceerde, kwamen alle Eagle squadrons onder bevel van de 58e Tactical Training Wing. De F-15 operaties op Luke eindigden in 1995.

De eerste F-16's kwamen in april 1982 naar Luke. Op de staart werd niet langer de gebruikelijke 'LA' staartcode geschilderd, zoals gebruikelijk was op de F-4C's en F-15's. De F-16's kregen de code 'LF' toegekend. Oorspronkelijk was het idee van de LF-code om een onderscheid te maken tussen vliegtuigen van de 58e en 405e TTW. Maar de code werd later ook toegepast op de F-15's toen deze terugkeerden naar de 58e TTW. Er zijn verschillende verklaringen van de betekenis van de LF-code. Het zou kunnen staan voor Luke Field, Luke Fighters of Luke Falcons. Op 1 april 1994 werd de 58e TTW omgenummerd naar 56 Fighter Wing. Dit werd gedaan om de meest gedecoreerde eenheden te behouden voor de actieve luchtmacht. Het 58ste verhuisde naar Kirtland AFB, New Mexico, en werd een

Special Operations Wing, Luke AFB is ook de thuisbasis van de opleiding van F-16 piloten van de Republiek Singapore en China Air Force (Taiwan).

Huidige F-16 opleiding

In 2014 is de 56e FW nog steeds 's werelds grootste F-16 gemeenschap. De wing heeft zeven F-16 squadrons: het 308e, 309e, 310e, 311e, 425e, 62e en 21e Fighter Squadron. Het voormalige 61e en 63e werden opgeheven in 2010 en 2009. Het 311e is op 11 maart 2014 opgericht op Holloman AFB, New Mexico, als onderdeel van de 54e Fighter Group. De unit is een detachement van de 56e FW en in de toekomst zullen twee F-16 squadrons onder deze groep opereren. Het 312e FS wordt het tweede squadron. Het 61e FS werd in november 2013 gereactiveerd op Luke om de F-35 training te gaan verzorgen. De eerste F-35's arriveerden op 10 maart 2014. Luke blijft de rol van pilotenopleiding vervullen omdat het werd gekozen als de locatie voor de opleiding van piloten voor de USAF F-35A Lightning II. Het is de bedoeling is dat de wing over 144 F-35's gaat beschikken, die verdeeld worden over zes squadrons.

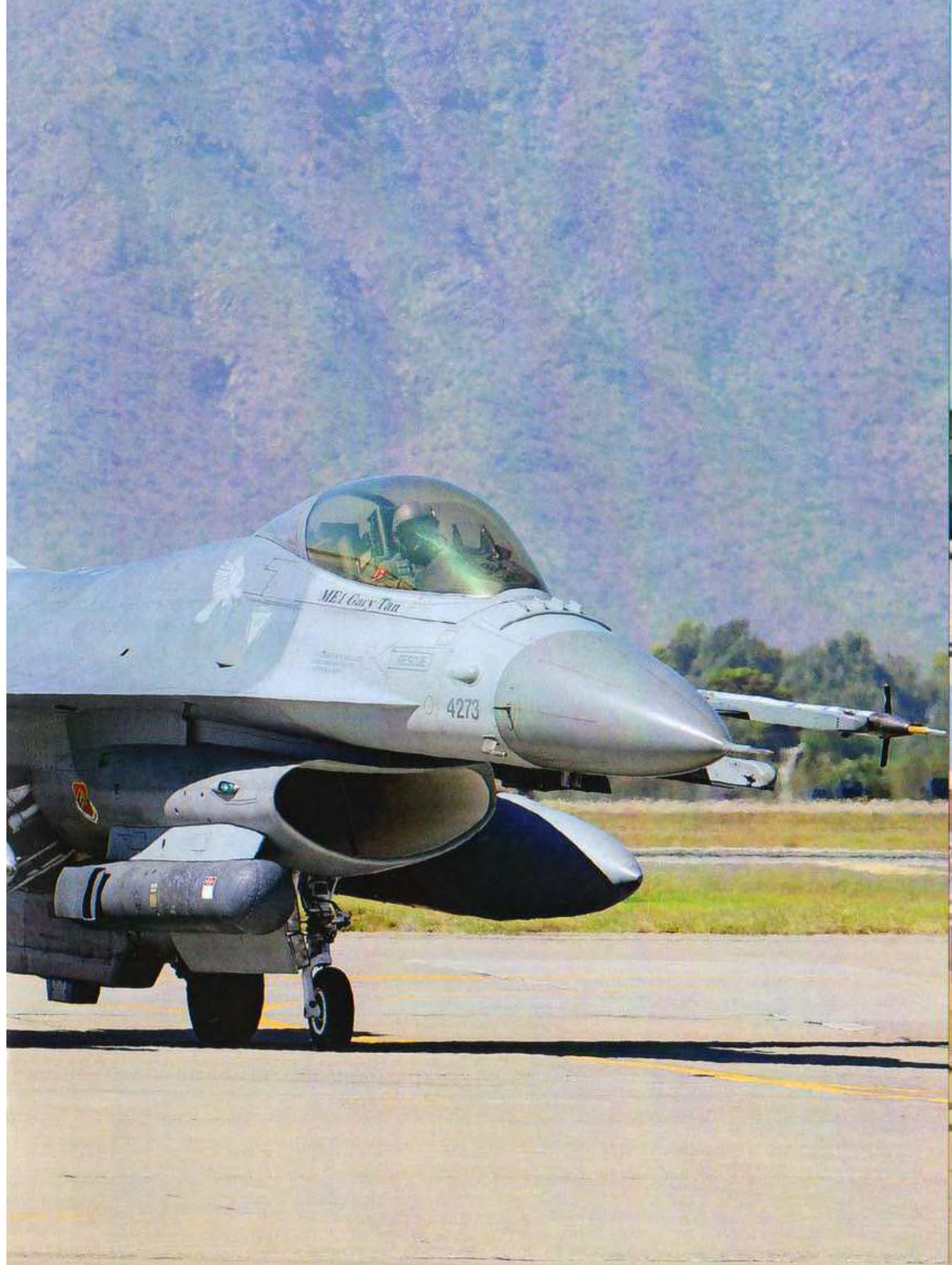
Captain Brandon Roth is een Luke F-16 Instructor Pilot binnen de 62e FS. Zijn 'Spikes' squadron beschikt over 27 F-16's: 18

C-modellen en 9 D tweezitters. Roth legt uit dat de de-activering van de twee F-16 squadrons ook een voordeel heeft: "In ieder geval is er weer wat meer luchtruim te gebruiken!" En het luchtruim rond Luke wordt zeer intensief gebruikt. Er zijn dagen dat de F-16's 's ochtends om 07:15 uur beginnen met vliegen en de laatste rond 22:00 uur weer binnenkomt. Voordat de F-16 studenten naar Luke AFB komen, hebben ze al 20 vliegreuren op de T-38 Talon geklokt op Sheppard AFB of Columbus AFB. De F-16 opleiding neemt vervolgens ongeveer zeven maanden in beslag. De training is iets korter dan een paar jaar geleden wegens gebrek aan F-16 piloten. Eenmaal op Luke, wordt een student in een van de USAF squadrons geplaatst die momenteel de F-16 piloot opleiding verzorgt (het 308e, 309e, 310e, 311e of 62e). Alle squadrons hebben hetzelfde programma voor de nieuwe studenten. De eerste vier weken zijn gevuld met theorie en het maken van uren in F-16 simulatoren. Het 56e beschikt over 16 simulatoren waarvan er vier er een 4-ship formatievlucht kunnen simuleren. De volgende fase wordt gebruikt om controle over een 'live' F-16 te krijgen. Dit betekent dat de student leert hoe je de F-16 start, taxiëert en landt. Ook leren ze de instrumenten te gebruiken. Dit alles gebeurt tijdens de eerste 5-7 vluchten in een tweezittermodel. Als dat allemaal

F-16CM, Henk de Ridder

F-16C, Henk de Ridder

goed gaat, zijn de studenten klaar voor hun eerste solovlucht in de F-16C. Na deze fase begint de combat fase, het air to air gedeelte. Hiervoor zijn 9 vluchten gepland om tactisch te manoeuvreren tegen andere F-16's. Deze vluchten zijn opgebouwd uit 1 tegen 1, 2 tegen 1, 4 tegen 2 tot 4 tegen 4 gevechten. De piloot leert ook om te gaan met G-krachten en hoe hij moet bijtanken in de lucht. Luke F-16's oefenen ook tegen 'vijandige' vliegtuigen (bandits), zoals F/A-18's van Naval Air Station Lemoore. Na de air to air fase begint het air to ground deel van de opleiding. In dit deel gaan de studenten de lucht in met gevulde bommenrekken en lange afstands-brandstoftanks. Natuurlijk gooien ze deze bommen ook af en leren ze hoe ze het General Electric M61A1 Vulcan 20mm kanon moeten afvuren. Er wordt geoefend met verschillende soorten bommen: gewone, GPS en lasergeleide bommen. De minimale hoogte waarop de bommen worden afgegooid is 500ft (circa 150 meter). Tijdens de opleiding is het uiteraard belangrijk om in goede lichamelijke conditie te blijven. Daarom besteden de studenten 4-7 uur tijd per week in de sportschool op de basis.

Large Force Exercise

Naarmate de studenten meer ervaring opdoen groeien ook de uitdagingen: het droppen van live munitie, het samenwerken

met forward air controllers en nachtvliegen met het gebruik van de Night Vision Goggle (NVG), de nachtkijker. De volgende stap is de surface attack fase. Hierin leren de F-16 piloten in spè hoe ze een gronddoel moeten aanvallen, zoals een raketbasis. Na dit onderdeel is de student bijna aan het einde van zijn syllabus. Het laatste hoofdstuk is Large Force Exercise (LFE). Brandon Roth: "Onze F-16 opleiding wordt afgesloten met een LFE. Alles wat een student tijdens de training heeft geleerd wordt op de proef gesteld tijdens een multi-ship air to air and air to ground missie. Tijdens deze operatie vliegen 4-ship formaties van verschillende Luke squadrons samen met vliegtuigen van andere eenheden. Het is heel belangrijk dat onze jonge F-16 piloten een LFE meemaken voordat zij naar de Combat Air Force gaan. Dit is de enige mogelijkheid om een grote formatie aanvalsvlucht te oefenen." De LFE wordt uitgevoerd boven de Barry Goldwater Range, die vlakbij de Mexicaanse grens ligt. De range wordt gebruikt door USAF A-10's van Davis-Monthan AFB, F-16's van Luke AFB en Tucson Air National Guard Base en door US Navy and Marine Corps piloten met hun F/A-18's en AV-8B Harriers vanuit Yuma en El Centro. In eerdere fases van de opleiding is de Barry Goldwater Range ook bezocht voor het oefenen van het afwerpen van bommen en manoeuvreren in 4 tegen 2 en 4 tegen 4

F-16C, Dick Wels

F-16C, Henk de Ridder

gevechten. De andere trainingen vinden plaats in het Gladbag gebied. Low-level vliegen wordt meestal beoefend op weg naar de aangewezen trainingsgebieden. De laagste hoogte die toegestaan is, is 500 ft (circa 150 meter). Bijtanken in de lucht vindt plaats in speciale gebieden, waar een KC-135 Stratotanker circuitjes vliegt en wacht op de F-16's. De tanker komt vaak van Sky Harbor International Airport, Phoenix, waar de collega's van de Arizona Air National Guard van de 161e Air Refueling Wing zijn gestationeerd. Brandon Roth: "Naar mate de studenten verder komen in de cursus, zullen ze strikt aan de opleidingseisen moeten voldoen. In totaal mogen er slechts acht onvoldoendes worden gehaald tijdens de trainingsvluchten. Bij een onvoldoende vlucht krijgt de cursist een herkansing. Voorbeelden voor een onvoldoende zijn: vliegen met te weinig brandstof, te dicht achter een vijand vliegen of je niet houden aan de voorschriften. Als een student niet voldoet aan de minimum eisen, dan is het einde oefening."

Brandon Roth: "Het 62e FS heeft 17 Luke Instructeur Piloten en 8-12 studenten. In 2013 leidde het squadron 60 piloten op. Het totaal aantal opgeleide piloten op Luke lag in 2013 rond de 285. Vrouwelijke piloten zijn er niet veel. Slechts 3 tot 6 vrouwelijke piloten verlaten Luke AFB per jaar. Luke traint ook de F-16 Luke Instructor Pilots. Captain Roth:

"Luke Instructor Piloten hebben een iets andere opleiding dan Combat Air Force IP's. Een Instructor Pilot werkt bij een operationeel F-16 squadron. Je kunt IP worden als je bij een operationele eenheid vliegt en de functie van Flight commander bekleedt. Het verschil met een Luke IP is dat de squadron IP zijn collega gevechtsklaar moet maken en de Luke IP een student vanaf het nulpunt tot basis F-16 vlieger moet opleiden."

De belangrijkste dag van de cursus is natuurlijk de diploma-uitreiking. Roth: "Tegen die tijd hebben de studenten 80-100 uur gevlogen in de F-16. Zij verhuizen naar een operationeel squadron en beginnen met het opbouwen van echte ervaring met de F-16 om uit te groeien tot experts in de uitvoering van de missie van hun eenheid." En op graduation day hebben de Luke Instructor Pilots uitgevoerd wat het motto is van de Wing vereist: 'Het opleiden van 's wereld beste gevechtspiloten'.

Tekst en foto's:
Dick Wels
Henk de Ridder

Recce Reports

F-16D, Henk de Ridder